

elkaar kunt kaarten, darten of biljarten. Of zo maar, voor de gezelligheid. Dus ik wil kijken of het mogelijk is om een soort buurthuis te laten bouwen in ons dorp. Want ik hoorde van oud-burgemeester Mol, dat er nog geen ontmoetingsplek in Taaldorp aan Zee is."

De mensen klappen weer in hun handen en beginnen met elkaar te praten. Dat is nog eens een goed plan!

Burgemeester Julia wacht even tot het weer stil is. "En beste mensen, ik beloof jullie dat wij geen moeilijke woorden meer gaan gebruiken. Wij gaan in Taaldorp aan Zee de naam van ons dorp eer aan doen. Wij gaan 'duidelijke taal' gebruiken. Taal die we direct begrijpen. We beginnen bij de brieven die wij op het gemeentehuis aan jullie schrijven. Natuurlijk probeer ik zelf ook om geen moeilijke woorden in mijn toespraken te gebruiken."

De mensen klappen weer in hun handen. Dat zal eens tijd worden. De helft van de brieven die ze van de gemeente ontvangen, snappen ze niet. Door alle moeilijke woorden en door de veel te lange zinnen."

"En deze ketting?", gaat burgemeester Julia verder terwijl zij de ambtsketen optilt, "die ga ik wat langer laten maken. Volgens mij kunnen er nog wel een stuk of tien schakels tussen!"

De mensen lachen. Ja, die ketting kan zo te zien wel wat langer. Zodat die mooi op de buik van de burgemeester komt te hangen. Zoals het hoort.

"Dames en heren, jongens en meisjes,

Nu komt het allerbelangrijkste van mijn toespraak.

De kerkklok slaat acht keer. Het is 20.00 uur. Burgemeester Julia opent stipt op tijd de vergadering van de gemeenteraad: "Beste leden van de raad van Taaldorp aan Zee. U gaat vanavond een belangrijk besluit nemen over de toekomst van ons mooie dorp. Ik wil u vragen niet te lang te praten. Zeg gewoon wat uw partij wil en het liefst in 'duidelijke taal'. Dan is alles direct duidelijk voor iedereen die naar u luistert. En dan zijn we misschien binnen een uur klaar, zodat iedereen op tijd naar bed kan. Niet alleen u en ik. Maar denk ook aan de mensen van Taaldorp die naar onze vergadering luisteren via de website of de tv."

Alle leden van de raad zijn het met haar eens. Dat willen ze ook wel. Want morgen is het weer vroeg dag. Dan moeten ze allemaal weer naar hun werk.

"Meneer Oude Veldhuis van partij ABO. U mag als eerste zeggen hoe u over het bouwplan denkt. Hoewel ik wel weet, wat u vindt", grinnikt burgemeester Julia.

Meneer Oude Veldhuis zet zijn leesbril op en begint voor te lezen: "Wij van partij Alles Bij het Oude willen geen gebouw naast de vuurtoren. Wij vinden dat alles moet blijven zoals het nu is. Alles bij het oude laten dus. Dat is het beste voor Taaldorp aan Zee."

"Dank u wel, meneer Oude Veldhuis. Mevrouw Boterbloem van partij BL, wat vindt uw partij?", vraagt burgemeester Julia.

"Wij van partij Beetje Links vinden dat er wel een gebouw mag komen naast de vuurtoren. Maar dan moet dat

luisteren. Alleen de kinderen aan de vergadertafel mogen praten”, legt Steffie uit.

Steffie kijkt naar de leden van de kinderraad: “Jullie krijgen van mij één voor één de beurt om te vertellen wat jullie willen. Daarna gaan jullie er met elkaar over praten. Totdat we het met elkaar eens zijn over wat er moet komen op het veldje. Is dat voor iedereen duidelijk?”

Alle kinderen knikken instemmend.

“Oké, dan begin ik bij Saskia van de Anne Frank School. Saskia, waaraan willen jullie het geld besteden?”, vraagt Steffie.

Saskia antwoordt: “Wij van de Anne Frank School vinden het belangrijk, dat kinderen met elkaar buiten kunnen spelen. En dat ze daardoor minder gaan computeren.

Daarom stellen wij voor om er iets neer te zetten, waarin je heerlijk kunt klimmen. Iets met touwen ofzo.”

“Dank je wel, Saskia. Dan geef ik nu de beurt aan Thijs, van de Regenboog School. Thijs, ga je gang.”

“Eh, de kinderen van de Regenboog School willen in de natuur spelen. Wij willen een natuurspeelplek waar je over boomstammen kunt lopen en van takken een hut kunt maken. Dat lijkt me niet zo duur, want er worden regelmatig bomen omgezaagd in Taaldorp aan Zee. Die zouden we dan daarvoor kunnen gebruiken.”

“Dank je wel, Thijs. En wat vinden jullie van School De Hoeksteen, Sara?”

Sara antwoordt: “Een aantal kinderen van School De Hoeksteen zou graag een crossbaantje willen. Om na